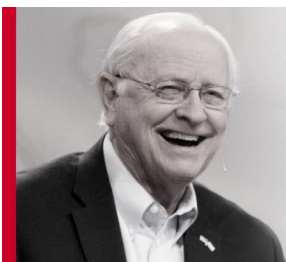

Israelin armeijan elpyminen Raamatun profetioissa (osa 2)

The Resurgence of Israel's Military in Bible Prophecy (Part 2 of 2)

November 29, 2023, Dr. David Reagan

DAVID
REAGAN

Tämän kiehtovan katsauksen ensimmäisessä osassa, joka käsittelee Israelin armeijan uudelleen nousua Raamatun profetiassa, tarkastelimme, kuinka Jumala ihmeellisesti puolusti Israelia

sen itsenäisyys sodan aikana. Nyt tutkimme Jumalan valtavia voittoja kuuden päivän sodan ja Jom Kippur -sodan aikana.

Kuuden päivän sota (Kesäkuu 1967)

Vuosien kostokahakoiden jälkeen Egyptin presidentti Gamal Abdel Nasser pyrki 1960-luvun alussa linjaamaan arabimaailman hänen johdolla. Hänen julistamansa tavoite oli hävittää juutalaisvaltio nimeltä Israel.

Vuonna 1965 Nasser vakuutti: "Emme mene Palestiinan hiekan peittämälle maaperälle; menemme sinne veren kyllästämälle maaperälle." Muutamaa kuukautta myöhemmin Nasser ilmoitti, että hänellä oli kaksi tavoitetta. "Välitön tavoite: arabien sotilaallisen voiman täydellistäminen. Kansallinen tavoite: Israelin hävittäminen."

Toukokuussa 1967 Nasser kokosi egyptiläisiä joukkoja Israelin etelärajalle. Sitten hän määräsi Israelin ja Egyptin väliselle puskurivyöhykkeelle sijoitetut YK:n joukot poistumaan. Kun YK auliisti noudatti määräystä, Nasser ilmoitti:

"Tästä päivästä lähtien ei ole enää olemassa kansainvälisiä hätäjoukkoja suojelemaan Israelia. Emme enää harjoita kärsivällisyyttä. Emme enää valita Israelista YK:lle. Ainoa menetelmä, jota sovellamme Israelia vastaan, on totaalinen sota, joka tulee johtamaan siionistisen olemassaolon tuhoamiseen."

Syyrian puolustusministeri Hafez Assad vahvisti Syyrian innon "ryhtyä tuhoamissotaan".

Toukokuun 22. päivänä Egypti saartoi Tiran salmen kaikelta Israelin laivaliikenteeltä - kansainvälisen oikeuden mukaan se oli avoin sotatoimi. Jordanian kuningas Hussein allekirjoitti sitten puolustussopimuksen Egyptin kanssa 30. toukokuuta ja Irakin presidentti Abdur Rahman Aref liittyi sotaisaan retoriikkaan julistamalla: "Tavoittemme on selvä - pyyhkiä Israel kartalta."

Yhdistetty arabiarmeija, jossa oli 465 000 sotilasta, 2 800 panssarivaunua ja 800 lentokonetta, oli valmiina tuhoamaan Israelin.

Israelin johtajat päättivät, että olisi itsemurha odottaa hyökkäystä, ja niinpä 6. kesäkuuta koko Israelin ilmavoimat (lukuun ottamatta vain 12:ta konetta, jotka oli määrätty puolustamaan Israelin ilmatilaa) aloittivat tuhoisan hyökkäyksen Egyptin ilmavoimia vastaan. Aamupäivän aikana he olivat käytännössä tuhonneet Egyptin, Jordanian ja Syyrian ilmavoimat. Kiistaton ilmaherruus johti toiseen Israelin ihmeelliseen voittoon vain kuuden päivän taistelujen jälkeen.

Vaikka arabiarmeijoita tuhottiin, Jordanian kuningas Hussein tunsi olevansa pakotettu liittymään taisteluihin. Vastauksena Israel ajoi Jordanian armeijan Jordan-joen yli ja valloitti Jerusalemin vanhan kaupungin ja pyhän Temppelevuoren.

Israelin laskuvarjojoukot ryntäsivät Länsimuurille, jonne yksikään juutalainen ei ollut päässyt 18 vuoteen. Rabbi Shlomo Goren, IDF:n päärabbi (ja myöhemmin Israelin päärabbi) ryntäsi muurille, puhalsi shofariin ja ilmoitti: "Olemme vallanneet Jumalan kaupungin. Olemme astumassa juutalaisen kansan messiaaniseen aikaan." Hän ymmärsi heprealaisten kirjoitusten profetioista, että kun juutalaiset ovat palanneet maahan ja takaisin pääkaupunkiinsa, Messias tulee.

Some members of the Israeli Givati Brigade in 1948.

Yom Kippur -sota (Lokakuu 1973)

Israelin liiallinen luottamus voittamattomuuteensa johti karmeaan tilanteeseen vain kuusi vuotta myöhemmin. Lokakuun 6. päivänä (Jom Kippur, juutalaisuuden pyhin päivä) Egypti ja Syyria aloittivat yllätyshyökkäyksen Israelia vastaan.

Ylittäen Suezin kanavan Egyptiläiset valtasivat nopeasti Israelin etuvartioasemat ja ajoivat syvälle Siinain alueelle. Samanaikaisesti Syyria hyökkäsi Golanille. Egyptin presidentti Anwar Sadat oli täyttänyt lupauksensa kostaa arabien vuonna 1967 kärsimä nöyryytys.

Vain muutama tunti ennen hyökkäyksen alkamista IDF:n esikuntapäällikkö David Elazar suositteli ennaltaehkäisevää ilmaiskua ja reservien välitöntä mobilisoimista. Pääministeri Golda Meir kuitenkin hylkäsi ehdotuksen. Henry Kissinger oli nimittäin varoittanut häntä, että Yhdysvallat ei tukisi Israelia, jos se iskisi jälleen ensimmäisenä.

Jälleen kerran, kuten kaikissa aiemmissa sodissaan, Israelilla oli edessään murskaava todennäköisyys. Golanin kukkuloilla 180 israelilaista panssarivaunua kohtasi 1 400 syyrialaisen panssarivaunun hyökkäyksen. Suezin kanavan varrella alle 500 israelilaista puolustajaa, joilla oli vain kolme (3) panssarivaunua, joutui 600 000 egyptiläisen sotilaan hyökkäyksen kohteeksi, joiden tukena oli 2 000 panssarivaunua ja 550 lentokonetta. Yhdeksän ei-taistelevaa arabivaltiota antoi apua ja taloudellista tukea Egyptin ja Syyrian sotatoimille ja Neuvostoliitto toimitti sotatarvikkeita ja tiedustelua.

Suurella hinnalla Israel voitti jälleen. Amerikan massiivisen sotilaallisen avun ja loistavien sotilaskomentajien avulla Israel käänsi arabien alkuperäiset etenemiset takaisin ja valtasi takaisin Golanin kukkulat ja Siinain niemimaan. Esimerkiksi kenraali Ariel Sharon'in alaisuudessa Israel voitti historian suurimman panssaritaistelun.

Israeli troops in the Sinai during the Yom Kippur War. Standing in the middle with the head bandage is General Ariel Sharon. Next to him, with the eye patch, is Moshe Dayan who was serving as Minister of Defense at the time.

Lokakuun 15. päivään mennessä Egyptin panssarioukot oli tuhottu ja Sharon oli ylittänyt Suezin kanavan. Hän piiritti nopeasti Egyptin kolmannen armeijan, teki sen toimintakyvyttömäksi ja alkoi marssia kohti Kairoa.

Samaan aikaan pohjoisessa Israelin joukot olivat tyhjentäneet Golanin kukkulat, valloittaneet Hermon-vuoren takaisin ja alkaneet ajaa kohti Damaskoa.

Lokakuun 15. päivään mennessä Israelin joukot olivat 25 mailin päässä Damaskosta ja 63 mailin päässä Kairosta, kun neuvostoliittolaiset vaativat YK:ta juistamaan tulitauon. Jälleen kerran Israel oli voittanut, kun mitään toivoa ei näyttänyt olevan.

Muita isoja konflikteja

Vuodesta 1967 Israel on kamppailut palestiinalaisen ja islamilaisen terrorismin kanssa. Palestiinalaiset terroristit osoittivat vihaansa Berliinin olympialaisissa 1972, kun 11 israelilaista murhattiin ra'asti.

Palestiinalaiset kaappaukset, sieppaukset ja pommi-iskut ovat jatkuneet tähän päivään asti.

Vuonna 1976, kun Amerikka valmistautui juhlimaan 200-vuotisjuhlaansa, neljä terroristia kaappasi Air France'n Tel Avivista Pariisiin suuntautuvan lennon ja ohjasi sen Libyan Benghaziin ja sitten Ugandan Entebbeen. Israel yritti vapauttaa 106 panttivankia ja miehistöä neuvottelemalla, mutta lopulta sen oli pakko turvautua rohkeaan pelastusoperaatioon. Everstiluutnantti Jonathan (Yoni) Netanyahun (pääministeri Benjamin Netanyahun veli) komennossa kommandojoukot lensivät Ugandaan C-130 Hercules -koneella. He laskeutuivat Entebben lentokentälle, yllättivät Ugandalaiset vartijat ja saivat nopeasti hallinnan. Ratsiassa kaikki seitsemän kaappaajaa saivat surmansa. Valitettavasti neljä panttivankia tapettiin – kolme ristitulesta ja yksi raivostuneen Idi Amin'in käskystä (vanha nainen, joka oli viety paikalliseen sairaalaan ennen hyökkäystä).

Viisi israelilaista kommandoa haavoittui ja Yoni Netanyahu kuoli traagisesti, mutta Israel oli jälleen kerran osoittanut päättäväisyyttään ja sotilaallista kykyään.

**The grave of Yoni Netanyahu
at the Mount Herzl Cemetery in Jerusalem.**

Tätä päättäväisyyttä on testattu useaan otteeseen. Jasser Arafatin yllättämiä intifadoja (arabiaksi "kapina") on seurannut Hamasin hyökkäykset Gazassa ja Hizbollahin hyökkäykset Libanonissa. Suuret ja pienet yhteenotot ovat asettaneet Israelin hämää ja häikäilemätöntä vihollista vastaan. Mutta kerta toisensa jälkeen, vaikkakin verisenä ja murheellisena, Israel on voittanut.

Johtopäätös

Nämä ja muut Israelin konfliktit viimeisten 75 vuoden aikana osoittavat epäilemättä, että Jumala pitää kätensä Israelin päällä suojelemassa juutalaisia hyökkäykseltä toisensa jälkeen ja mahdollistaa heille saavuttaa ihmeellisiä voittoja – kaikki Raamatun Israelia koskevien profetioiden täyttymyksessä lopun ajassa.

Ei voi myöskään olla epäilystä siitä, että Jumalan ylikuunnollinen suojelus jatkuu.

Juuri nyt Israel on sotkeutunut jälleen kerran taisteluun olemassaolostaan Gazan radikalisoituneita palestiinalaisterroristeja vastaan. Se voi hyvinkin

osoittautua pahimmaksi kaikista sodista, mitä Israel on kokenut, varsinkin jos se laajenee alueelliseksi suurpaloksi. Raamattu kuitenkin kertoo meille, että Israel voittaa kaikki nämä olemassaoloonsa kohdistuvat haasteet - koska Jumala lupasi, että kun hän on istuttanut heidät uudelleen maahansa, *"heitä ei enää koskaan revitä pois maastansa"* (Aamos 9:15).

Jos tämä sota osoittautuu Psalmin 83 profetoiman sodan täyttymykseksi, Israel on jälleen kerran ylivoimainen voittaja ja lyö kaikki arabivaltiot, joiden kanssa sillä on yhteinen raja. Tämä tasoittaa tien myöhemmälle, luvuissa Hes. 38 ja 39 kuvatulle Googin ja Maagogin sodalle, kun Venäjä yhdessä tiettyjen muslimivaltioiden kanssa hyökkää Israelia vastaan ja kärsii yliluonnollisen tuhon Herran käsissä.

Israelilla on edessään hyvin vaikeita päiviä, mutta Jumala on antanut heille joitakin ihania lupauksia, joihin he voivat luottaa. Hän sanoo: *"Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku"* (Ps. 121:4). Jesajan kirjassa Hän lupaa Israelille: *"Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on oleva tehoton"* (Jes. 54:17).

Amerikan on kiinnitettävä huomiota näihin Jumalan lupauksiin. Vain seisomalla Israelin rinnalla ja siunaamalla sitä voimme toivoa saavamme siunauksen.

Tiedämme, että lopussa kaikki maailman kansakunnat tulevat Israelia vastaan, mutta Jumala säilyttää heidät - niin että suuri jäännös voi tulla pelastukseen. Rukoilkaamme Jerusalemin rauhan ja juutalaisten ikuisen pelastuksen puolesta!

